

M. ANTONII MURETI IN

Hecyram Terentij

ARGUMENTVM.

PAMPHILVS, Lachetis è Sostrata uxore
filius, Bacchidem meretricē deperibat. is cum
aliquando noctu ad eam temulentus iret, in Philume
nam, Phidippi, & Myrrhine filiam, incidit, eamq; in
uia per uim compressit. atque ita effugit, ut neque
ipse eam, neque puella ipsum cognoscere potuerit. in
illa autem lucta etiam anulum ei detraxit, eumq;
Bacchidi dono dedit. paulo post pater eum, tum ut à
meretricio amore auerteret, tū ut præsiidiū suæ sene-
ctuti pararet, ad uxorem ducendam perpulit. conti-
git, ut ea ipsa uxor ei daretur, quam ipse constupra-
uerat: gaudente admodum puellæ matre, quæ, quia
sola conscia erat filiã è stupro grauidam esse, quam
primū eam collocare properabat: ut, si forte post al-
quot menses pareret, nuptijs, quemadmodum sæpe
fit, obtegeretur stuprum. cecidit res longe aliter, ac
putabatur. etenim Pamphilus, qui inuitissimus adie-
cisset animum ad rem uxoriam, quiq; auellere se de-
repente à Bacchidis amore non posset, ita dormiit
cum uxore, ut eam ne attigerit quidē. Bacchis, quòd,
ea uiua nunquam se uxorem ducturum, sæpe ei pro-
miserat Pamphilus, non nullam sibi ab eo factam in-
iuriam putans, multo ei minus, quàm solebat, placida
& obsequens esse cœpit. eo factum est, ut Pamphilus

ARGUMENTVM

ei se paulatim subduxerit, quamq; prius spernebat uxorem, eius mirificum quēdam amorem animo conceperit. interea quiddam accidit, ut iter Pamphilo in Imbrum esset. profecto eo, Philumena, quę intumescere sibi uterum sentiret, cum aliorum, tum socrus in primis suę conspectum refugiebat: tandem cum in eo esset, ut celare uix posse amplius uideretur, sumpta occasione, per sacrificandi speciem, ad matrē se, unam omnium rerum consciam, confert. post dies complusculos mittit Sostrata, qui eam accerserent. respondetur, egrotam esse. it, ut eam saltem uiseret. non admittitur: Phidippus accusare uxorem, & dicere, hæc omnia illius culpa contingere. illa contra excusare se, & culpam deprecari: nullius se rei consciam esse, cur sua consuetudo nurui odiosa esse debeat. interea redit Pamphilus. atque ita sors tulit, ut quo die ipse Athenas appulit, eo ipso, Philumena partu leuaretur. cū igitur, uidendi cupidus (egrotare enim acceperat, & ita amabat, ut qui uehementissime) subito ad eam ingressus esset, peperisse deprehendit. ibi eum Myrrhina exeuntem prosecuta, lacrumans obtestari cœpit, quando eares nihil ipsi nocitura esset; ne reciperet quidem uxorem, si ita uideretur: sed tamen ne famam illius proderet. ita se facturum recipit. cum igitur neque uellet uxorem recipere, neque rursus ueram afferret causam: suspicati sunt senes, eum Bacchidis adhuc amore impeditum, ea de causa ab uxore abhorrere. accersitam itaque Bacchidem

dem obiurgat Ph
betur ad malitiam
cionem adimere
to, quem olim P
philus. is autem
philo Philumena
& uxorem & fil

AN
In Prolog.
In Ionam
Funambulum Ma
dixit, quem Graec
Quasi hanc
Aduerbium, nun
lege, que so hanc
Partim sum
Atque
Interpres prop
non legit, sed intel
& Georg. Fabrici
loco sit creticus.
Comitum
In alijs est, strep
& exponit, certam
cet. Cicero Philop
illo apparatissimo
bucrit ab sena.

IN HECYRAM.

dem obiurgat Phidippus. ea, cum se illi purgasset, ius
betur ad mulieres ingredi, & eis quoque illam suspi-
cionem adimere. ingreditur, anulum habens in digi-
to, quem olim Philumenæ ereptum, sibi dederat Pam-
philus. is annulus effecit, ut, uitiatā esse ab ipso Pam-
philo Philumenam, cognosceretur. Letus Pamphilus
& uxorem & filium recipit.

ANNOTATIONES.

In Prolog. pag 334.

In funambulo animum occuparat.

Funambulū Messalla Coruinus primus latinorum
dixit, quem Græci $\chi\omicron\iota\nu\omicron\beta\acute{\alpha}\tau\lambda\omega$ uocant.

Quæso hanc noscite. pag. 335.

Aduerbiū, nunc, omittendum non uidetur. quare
lege, quæso hanc nūc noscite. in, cognostis, s, eliditur.

Partim sum earum exactus, lege:

Atque ab arte musica.

Interpres præpositionem in hoc tertio commate
non legit, sed intelligit. Annotarunt hoc Glareanus
& Georg. Fabricius. potest etiam retineri, ut quarto
loco sit creticus.

Comitum conuentus, studium.

In alijs est, strepitus. sed Interpres, studium, legit,
& exponit, certamen diuersis fauentium. quod placet.
Cicero Philip. I. Qui ludis suis ita caruit, ut in
illo apparatissimo spectaculo studium populus R. tri-
buerit absentī.

ANNOTATIONES
Et silentium Date.

Date ad penultimum uersum pertinet, in quo, alijs, dissyllabum est. Glareanus, qui, date, ad antepenultimum retulit, putauit pronomen hanc, tollendum esse, uel, capite, pro, accipite, legendum.

Act. I. scen. I. Hem duxit. pag. 337.

Lolgius, En duxit. quicum facit Interpres, & libri nonnulli olim impressi.

Quem quem naeta sis.

Varie hoc loco scribitur: in quibusdam est, quemquam: in alijs, quemcunq;. Geor. Fabricius legit, quemq; nobis placet, quem quem, pro quemcunq;. Plautus Menachmis, Omnia mala ingerebat, quem quem aspexerat. Taliq; sunt, quæ quæ, quanta quanta, ubi ubi, ut ut.

Scen. 2. pag. 338.

Nullus dixeris.

Nullus auctore Charisio hic aduerbium est, pro non. Plautus Trinummo, At tu ædepol nullus credas. Idem Rudente, Fortasse tu huc uocatus es ad prandium, Ille, qui uocauit nullus uenit. Cicero epist. 24. lib. II. Att. Philotimus nullus uenit.

Dic mihi Philoti, ubi te oblectasti.

Pronomen, mihi, quod est in uetustis, non recte ab alijs prætermittitur. Philotis autem cum græcum sit, uocatiuum quoq; græcum seruat, ut illi similia etia, de quibus Priscianus lib. 7.

Sed quid negoti hoc? pag. 336

Ita scripsit etiam Lolgius. Goueanus legit, Sed
quid

IN HECYRAM.

quid negoti est, modo quod narrauit mihi. Sed, modo
quæ, legendum est, ut sit qualia & quanta, inquit In-
terpres.

Ita me dij bene ament.

Ita reperio in omnibus antiquis libris. Interpres
tamen legit, amabunt: quod si recipias, aut delenda
erit uox, te, aut non constabit uersus. Hæc Muretus.
Riuus omisso aduerbio, bene, legit, Ita me dij ama-
bunt.

pag. 340.

Senem se dicere esse.

Hoc modo constat senarius, qui in alijs libris iusto
lōgior est. quare Glareanus alterum, esse, alij, autem,
sustulerunt.

Pudorin' an' ne amori.

Ita scripsit etiam Goueanus. si, pudori, legas, tum
i corripietur, non elidetur.

Vt ipsam Bacchidem, Si adesset.

Pacuuianum hoc est, qui inquit, Si Priamus adesset,
& ipse eius commiseresceret. Georg. Fabricius.

Vna adoleiscens cubuerit Plus potus..

Hanc lectionem ex antiquis restituerunt Bembus,
Riuus, & Georg. Fabricius. eademq; est apud Pri-
scianum lib. 9. ubi docet, potus, hic esse, ὁ πρῶτος.
Hoc amplius Fabr. e Palatino legit, se illac abstinere.

Me solum seducit foras. pag. 341

Næuius præcone posteriore, Dedita opera te præ-
ter solum seduxi foras. Georg. Fabricius.

Ambarum mores earum estimans.

In alijs

ANNOTATIONES

In alijs est, existimans: sed uersus aestimans, probat. Et uix credas, quoties hæc uerba in libris inter se locum commutarint.

pag. 342.

Partim uictus huius iniuria.

In alijs est, huiusce iniurijs. Sed quis non uidet, ὀμοίον ἢ ὠτόρον elegantius esse, misericordia, iniuria? Moritur cognatus senex Horunc.

Horunc, nõ horum, postulat senarius, atq; ita Bemus legit.

Vbi ibi est dies complureis.

Hæc uera est huius loci lectio, quam Goueanus quoq; recepit. Nam si legas, ut est in alijs libris, Vbi illic dies est complureis, uersus non constabit.

It uilere ad eam.

Sic Plautus Milite. Vise ad me intro, iam scies. Idem Menæchmis. Nunc ad eum inuiso. sed aperitur ostium.

Act. 2. Scen. 1. pag. 344.

Post modo rescisces.

Legitur, Et postmodum, Et sane utroq; modo hoc latinis extulisse notum est ijs qui bonos auctores legunt.

Suos cui liberos committerent.

Quemadmodum Terentius hic unam filiam liberos uocat, sic Cicero in orat. de Prouincijs cons. de Cæsaris unica filia loquens, iucundissimos liberos dicit.

Quam illi ubi sum alsidua. pag. 345.

Illi, pro illic postulat trochaicus. Passim autem hoc aduerbium in libris uulgaribus deprauatum fuit.

Idco

IN HECYRAM

Ideo quia, uti uos mihi domi eritis. & cet.

Hoc est, qualis uestra uita hic in urbe est, talia ego ruri audio. ita si uos recte uixeritis, bene audio: sin prauè, male. Itaq; perfecta sententia est sine uoce, fama, quam uulgo reclamante etiam uersu addiderunt. Goueanus pro suo acumine eam superesse uidit, ac sustulit. pag. 346.

Visentem te ad eam intromittere.

Geor. Fabricius legit, introadmittere. Sic infra act. 3. sce. 1. Here nemo uoluit Sofratam intro admittere. Scen. 2. Ex hoc iam scibo quid sit. pag. 347.

Aliter, hinc iam scibo, quod uersui melius conuenit, qui secundo loco habet creticum, & tertio iambum sine elisione, ut annotauit Georg. Fabric. Glareanus hic à libris discedens legit, Atq; eccum ipsum optime uideo, ex hoc quid fiet iam scibo.

Esse ego meis omnibus scio me.

Ex uetustis Terentij libris, & Charisio legendū, Etsi ego meis me omnibus scio esse apprime obsequentem. In uersu nihil redundat, cui $\text{C}\omega\iota\text{'}\text{Z}\eta\sigma\iota\text{s}$ succurrit. Caius autem Iulius Romanus notauit hic $\alpha\upsilon\tau\omega\kappa\acute{o}\lambda\alpha\delta\omicron\upsilon\mu$ esse, ubi particula etsi, nō redditur tamen. Io. Pierius in illud Virgilij lib. 2. Georg. Flos apprima tenax, scribit in antiquo Terentij codice manuscripto legi, Etsi ego meis me omnibus scio esse adprima obsequentem pag. 348.

Aliud fortasse alijs vitij est.

Manuscripta numero singulari, Aliud fortasse alij
uitij

ANNOTATIONES

utij est. si quis tamen *Χυκός* accipiat, & numeri
mutationem reprehensionis causa factam uelit, non
male sentit. Georg. Fab. Scen. 3. pag. 349.

Ædēpol ne nos & que sumus omnes inuisē *υἱῶ*

Duas uoces, inique, & omnino, quæ in alijs erant,
eo *Muretus* se sustulisse ait, quòd neque erant in ullo
ueterē libro, & corrumpebant uersum. Huic autem
querelæ, qua utitur *Sostrata*, affinis est illa *Creusæ*
apud *Euripidem* *Ione*:

τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας,
καὶ τὰς κακῶσι μάλιστα γὰρ αἰ μεμυγμένας
μισοῦμεν. οὕτω δυσχερῆς πεφύκαμεν.

Conditio mulierum misera est apud uiros,
Et nos bonæ permixtæ pessimis sumus
Inuisæ. tanta miseria à natura inest.

Act. 3. sce. 1. Nam nos omnes, quibus, lege.

Aliquis obiectus est labos. pag. 351.

Labos molestiæ, ægritudinis & doloris significa-
tionem habet, ut apud *Græcos* πόνος. unde πονεῖν di-
citur, quem labor attingit. *Euripides*,

ἔφυ μὲν ἔδεις, ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν.

Mortalis nemo est, quem non attingat dolor, ut
conuertit *Cicero* *Tuscula*. 3.

Læuia sunt hæc, quæ tupergrauia.

Pronomen, hæc, non est tollendum propter uer-
sum, qui est iambicus octonarius acatal sicut præce-
dens, & sequentes ordine permulti.

Quid

IN HECYRAM.

Quid restat, nisi porro ut fiam miser?

Hoc magis Terentianū esse, quā si legatur, Quid restat porro, nisi ut fiam miser? annotavit Georg. Fabricius. pag. 352.

Hoc quidem hercle paruum est.

Ita legitur etiam in Goueani libro. In alijs est, Haud quidem hercle paruum est, & in nonnullis, paruum: sed paruum, à uersu magis probatur.

Tace. trepidari sentio.

Georg. Fabricius è Palatino sic emendat, ut uerbum, tace, Pamphilus ad seruū dicat, reliqua deinde Parmenonis sint, donec rursus silentium illi imperet Pamphilus, Noli fabularier.

Qui dum? Pam. perij. pag. 353.

In alijs libris est, quia perij: sed ratio carminis repugnat.

Profecto Parmeno me celas.

Legitur etiam, celant. quod esse in Palatino testatur Geor. Fabricius. Sententia utrūq; admittit: quam à libris antiquioribus libenter sto.

Quonam modo Philumena mea nunc te. lege.

Scena 2. Dijs gratiam habeo. pag. 355.

Ita emendavi ex uno Antonianorū. nam quomodo erat in ceteris, dijs habeo gratias, uersus efficiebatur catalecticus, quem catalecticum esse, ut ceteros, multo uerisimilius est. Muretus.

Nam si remittent quippiam Philumenæ dolo.

Philumenæ legit Interpres, itaq; bis adductum à Rufino

ANNOTATIONES

Rufino in Commentario in metra Terentiana, & à Diomede lib. 3. inuenitur. Verbo remittendi Cicero hoc modo usus est in Bruto, de C. Sextio Caluino; qui etsi, cum remiserant dolores pedum, non deerat in causis, tamen id non saepe faciebat. Plato νόμω μ. θ. ἢ ἕα μὲν σοι σβῶντι ταῦτα λυφῶ πὶ τὸ νόσημα. Si, cum hæc facies, morbus quippiam remittet.

Meliuscule est.

Cicero epist. 1. lib. 16. Fam. Volebam ad te Mariōnem remittere, quem, cum meliuscule tibi esset, ad me mitteres. In alijs hic legitur, meliuscula est. Sce. 3.

Id quod me repente aspexerant. pag. 357.

Sic est uulgo in omnibus Terentij libris. sed Geor. Fabricius monet è Palatino legendum, Id quod derēpente aspexerāt. Vsi sunt eo aduerbio omnes ueteres, Ennius, Turpilius, Afranius, Næuius, Accius, Pomponius, Varro. Vtitur etiam Cicero, & ipse Terentius in hac eadem fabula actus 4. scena 1.

Forte vna illarum interea propere.

Ex Prisciani libro 10. legendum, Vna illarum interea propere præcucurrit. Nam præteritum ille hic geminat, & uox, forte, redundat.

Iam ut limen exirem, ad genua accidit.

Plutarchis Gracchis, Ἐξίοντι δὲ αὐτῷ πῶρι τὰς θύρας ἢ γυνὴ πρὸς πὶ πῆξ, id est, Cum limē exiret, uxor illi ad genua accidit. Cicero epist. 11. li. 1. ad Att. Ad pedes omnium singillatim accidente Clodio, ut Coss. populū conhortarentur ad rogationem accipiendam.

Omnia

IN HECYRAM.

Omnibu' nobis ut res dant sese.

Sententiam Homeri, quæ apud Interpretem desideratur Muretus & Georg. Fabricius ascripserunt ex lib. 18. Odysseæ:

τοῖος ἂν νόστος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οἷον ἐπ' ἡμερ' ἀγνοῖ πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Semper enim talis mortalibus insita mens est,
Ipse pater qualem profert hominumq; deumq;.

Quæ quæ fors fortuna est. pag. 358.

In alijs omnibus mēdose est, Quæq; Nam, quæ quæ est quæcunq; sicut de, quem quem, supra diximus.

Animo esse amico lensti eam.

Sensti, pro sensisti, postulat trochaicus. Qui sensisti legunt, eam in unam syllabam contrahunt.

Consuetudoque tenet. pag. 359.

Lege, consuetudoq; eiu' tenet, ut est in quibusdam libris: aut, consuetudo quinque syllabarum erit: secus enim carmen non constat. Scen. 4.

Tantum, quam re ipsa. pag. 360.

Tantum, quantum re ipsa, in quibusdam legitur, ut quarto loco sit creticus. Inuenitur sic etiam apud Nonium Marcellum. pag. 361.

Vt me ambulando rumperet.

Rumpere hic auctore Nonio est defatigare. Lucilius lib. 27. Contemptum cum me ruperint, summa omnia fecerim.

Quid vis dicam?

Interpres legit, Quid uis nuntiem? & in uersu dimetiendo

○

ANNOTATIONES

metiendo uerbum, nuntiem, in duas syllabas contrahi-
tur, ut annotauit Riuus.

Ne me frustra illi expectet.

Riuus omisso pronomine legit, Ne frustra illic ex-
pectet. itaq; citatur à Nonio, qui huius loci testimo-
nio docet, uolare esse celeriter currere. Sed si illi le-
gas, pronomen uersui nihil officit. Scen. 5.

Haud multum hæredem adiuuant. pag. 363.

Simplex, iuuant, est in uetere Veneto, & primis
Interpretum editionibus.

Sibi uero hanc laudem reliquit.

Riuus ex suis manuscriptis legit, relinquunt: ut
ad uniuersum genus uoluptariorum hoc referatur.
Ita est etiam in Goueani libro.

Ille reuiuifcet iam nunquam.

Apud Priscianum lib. 8. particula, iam, non legi-
tur: sed in trochaico est necessaria. pag. 364

Cuius mores toleret sua modestia.

Particula, que, hic ab alijs addita, in uersu locum
non habet, & recte à Mureto omissa est. Goueanus
scripsit, cuius q; ut tertio loco sit dactylus.

Mane inquam: quo vadis?

Sic etiam Goueanus scripsit. in alijs legitur, quo
abis: in quo ut uersus constet non fit elisio.

Quamobrem te orabam.

Quidam libri, ut Georg. Fabricius annotauit, hæ-
bent, tecum orabam: & tunc, filiam, dissyllabum erit
in uersu. Tecum oro, dictio Comica est, qua Plautus

IN HECYRAM.

Bacchidibus, Curculione, & Casina utitur. & Terentius paulo post, Egi atq; oravi tecū, uxore ut duceres

Quia paululum vobis accessit. pag. 365.

Quomodo Riuus hunc locum emendauit, ita legitur etiam apud Nonium.

Actus 4. Scena 1. pag. 366.

Huius scenæ primi uersus ualde perturbati sunt in omnibus libris. Muretus ita distinxit, ut primus sit iambicus octonarius acatalect. secundus catalecticus, tertius trochaicus catalect. quartus iambicus acatalecticus, quintus iambicus quaternarius, sextus iamb. acatal. septimus trochaicus catal. post quæ sequuntur iambici octonarij acatalectici, permixtis aliquot catalecticis. pag. 367.

Omnes nos celare uolueris.

Legitur etiam, uolueritis, numero plurali, et tunc loco septimo erit proceleumaticus.

Adeo ne peruicaci esse animo.

Vltima syllaba huius uersus absumitur à prima sequentis. illiusq; extrema est prima eius qui illū proxime consequitur. Quamuis causam hunc.

Iam sequuntur trochaici catalectici. quorum nonnulli sunt ambigui, quidā certi iambici. in primo uerbum antiquum mauolo est in Palatino, ut testatur Geor. Fabric. Plautus Asinaria, Nolo ego metui, amari mauolo mi gnate me abs te. pag. 368.

Et tu sensisti esse in eo Myrrhina.

Sensisti, scripsit etiam Muretus cum alijs. idq; tro-

chaicus

ANNOTATIONES

chaicus flagitat.

pag. 369.

Nam cum compressa est gnata.

Citatur hic uersus à Prisciano lib. 10. qui ait eum esse quaternarium iambicū. sed ille τετραμέτρος quaternarios uocat etiam lib. 18.

Simul vereor, Pamphilus ne orata.

In alijs est, Simul uereor Pamphilū, ne orata, quod magis comicum est, ut in Eun. Ego illum nescio qui fuerit. Scen. 2. pag. 371.

Præmium esse positum pietati scias.

Sic Virgilius. 1. Aen. Sunt hic sua præmia laudi.

Alij, pietatis, legunt, ut sit præmium pietatis.

Nihil iam mi istæc res voluptatis.

Ita uersus bene constat, itaq; est in bonis et emendatis libris: sed Geor. Fabricius legit, Nihil pol iam istæc res, mihi uoluptatis ferunt: & annotat in uersu loco sexto esse proceleumaticum, correpta secunda in nomine uoluptatis.

Dum ætatis tempus tulit.

In nonnullis est, dum ætas, tempus tulit: quod uersus admittit: sed nō item ut in fine legatur, satias me iam tenet.

Mortemue exoptet meam.

Alias legitur, expectet. quod Interpres agnoscit. Sic in Adelphis act. 5. sce. 4. illum, ut uiuat, optant, meam autem mortem expectant scilicet.

Absque vna hæc foret.

pag. 372.

Duplex lectio, Absq; una hæc foret, ut absq; sit aduerbium

IN HECYRAM.

aduerbium. Vel, Absq; una hac foret, ut sit præpositio. In Phorm. act. I. sce. 4. Absq; eo esset. Georg. Fabricius. Scena 3. pag. 373.

Quod faciendum fortasse sit postidea.

Ita est in quibusdam ueterum. alij ignoratione antique uocis, fecere, post idem. Plautus Stichus. Quem æquius est nos potioem habere, quàm te? postidea pater Viros nostros, quibus tu uoluisti esse nos matres familias.

Quæ simul tecum ferantur.

Lege, quæ tecum simul, ut scripsit Muretus, & uersus flagitat.

Quid ita istuc?

Longe elegantius hoc modo legitur, quàm ut uulgo est in libris, Quid ita istuc uis? Versus in nostris libris est trochaicus, sicut & sequentes aliquot. in quorum tertio Muretus & Goueanus recte uerbū facere omiserūt, quod ex glossemate aliquo irrepserat. Scen. 4. Ea nos perturbat Laches. pag. 375.

Priscianus lib. 7. legit hic in uocatiuo, Lache: quomodo paulo post in hac scena eum casum à Terentio prolatum esse uersus arguit.

Cum eam consequitur alienus puer.

Particula iam, quæ in multis libris additur, in uersu locum non habet, nec est in uetere Veneto.

Remissam opu' sit uobis. pag. 376.

Interpres monet, in ueteribus codicibus esse, Remissan' sed Remissam retinendū propter senarium.

ANNOTATIONES

Vt alamus nostrum.

Myrrhinæ consilium fuerat, ut filius exponere-
tur: Laches contra eum alendum censet. sunt enim in-
ter se contraria, alere et exponere, ut apud Græcos,
ῥέφρη ἐκπιθέναι. Posidippus,

ὑιὸν ῥέφρη τίς καὶ μὴ πένης τίς ὄμτύχη:

δυγατέρα δ' ἐκτίθῃσι, καὶ μὴ πλούσιθ'.

Quamuis sint pauperes, tamen alunt filios:

Sed filias exponunt etiam diuites.

Huc animum ut adiungas tuum. pag. 377.

Apud Interpretem est, huc animum ut abducas tu-
um. quod Riuium secutus Georg. Fabricius recepit.
Sed cum recepta lectio à sententia & à libris anti-
quis adiuuetur, non est temere mutanda.

Non mirum fecit vxor. pag. 378.

Pronomen, mea, quod uulgo additur, in uersu lo-
cum non habet, nisi cum Goueano legas, Non mirum
fecit mea uxor.

Amaræ mulieres sunt.

Hoc Menander, ut est apud Stobæum, sic dixit,

Φύσει γυνὴ δυσήνιόρ ἐστὶ πικρόρ.

Natura amara mulier atq; effrenis est.

Puer eho, curre ad Bacchidem.

Apud Agrætiū ita scribitur, Eo est interiectio
iubentis uel hortantis. Teren. Eo puer, curre ad Bac-
chidem. Act. 5. Sce. 1. pag. 380.

Ne nomen mihi quæstus obste: apud te
Versus est hypercatalecticus, ex quo Geor. Fabr.

d'us

IN HECYRAM.

duas uoces, apud te, sustulit. In quibusdam libris est, quæsti, antiquè pro quæstus. quo utitur hoc eodè actu sce. 3. Ut non fiet peccato mihi ignosci.

Mihi peccato, id est, mihi, si quid peccauerim. nam ut iuratus est qui iurauit, ita peccatus, hoc quidè loco, qui peccauit, id est, ὁ ἠμαρτήκων. Similiter locutus est Quintilianus lib. 6. Qui uero iudicem rapere, & in quem uellet habitum animi posset perducere, quo dicto, flendum & irascendum esset, rarius fuit. ibi enim, quo dicto, ualet, οὐ λέξαντ. Muret.

Quære alium firmiorem tibi. pag. 381.

Ita hunc uersum legunt Goueanus & Glareanus. Sane uocem, amicum, Interpres non agnoscit.

Quid cedo? La. Eas ad mulieres.

Versus hi sunt trochaici catalectici. In alijs libris est, Quid uis cedo, & uersus ille est iambicus acatalecticus. Scen. 2. pag. 383.

Phidippe nostras mulieres suspectas.

Hi tres uersus aliter à Goueano & Mureto distincti sunt, quàm uulgo legantur. Sustulerunt illi in primo uerbum, fuisse. alij malunt in tertio expungere uocem, falso. quod Interpres non legit. pag. 384.

Illis exple modo animum.

Palatinum, numero plurali, illis modo explete animum. Et tu scilicet Laches, qui hoc negotium tanta cura & sollicitudine agis: et tu quoq; Bacchis, quæ te effecturam iurisiurandi religione es pollicita. Geo. Fabric. Nam nupta meretrici.

ANNOTATIONES

*Hostis est, lege: nam uersus ita plane requirit.
Atqui eadem amicas fore.*

*Ita hos uersus restituit Goueanus, quorum prior
in alijs libris claudicat, ubi posterior sic incipit, At
eadem amicas fore. Scen. 3. pag. 385.
Dum illic sedeo.*

*P. Bemus in suo dialogo de Terentianis fabulis
hunc uersum ita legit, Itaq; ineptus hodie dum illi se
deo, ut quisq; uenerat. Tun' es Myconius?*

*Ita postulat uersus, in quo loco septimo est tribra-
chys pro trocheo. nã, Myconius, omnes syllabas bre-
ues habet, ut tertio uersu aperte cognoscitur.*

Quem mihi ipsu' olim dederat. pag. 386.

*Vulgo hic uersus inuersione corrupte legitur.
quod nõ fuisse animaduersum ab ijs, qui carmina ex-
aminarunt, equidem miror. pag. 387.*

Homo se fatetur ut in via nescio quam.

*In uulgaribus libris est, uirginem nescio quam. sed
uocem, uirginem, redundare. Erasmus, Goueanus, Gla-
reanus & Georg. Fabricius etiam uiderunt.*

Ad malas adducam partes.

*Ita citatur à Prisciano lib. 6. in quibusdam libris,
inducam, pro adducam legitur. Scena 4.*

Timeo ne aliud esse credam. pag. 388.

*Verbum esse, in alijs libris non inuenitur, nec in
uersu necesse est. Potest etiam sine incommodo reti-
neri, ut primo loco sit anapestus, & uel tertio pro-
celeumaticus, uel quinto creticus. pag. 389.*

suum

IN HECYRAM.

Suum anulum habere Bacchidem.

*Versus hi ualde perturbati sunt in libris, ut uix
internosci possint: qui in Mureti libro sunt iambici
octonarij acatalectici, & unus catalecticus.*

Nil: nam neque etiam in nuntio.

*Etiam, in alijs non est, quod hic pro adhuc usurpa-
tur. Sic paulo aute, Mane, nondum etiam dixi id quod
uolui.*

Bene factum, & uolupte est.

*Georg. Fabricius scripsit uolupte. quod antiquè po-
nitur pro uolupte. ut diximus in Phorm. act. 4. sce. 3.*

Here, licet me scire. pag. 390.

*Hic incipiunt trochaici: in quorum secundo legi-
tur, non licet. Par. tamen suspicor. uerum Mureti le-
ctio multis partibus melior est. pag. 391.*

Equidem plus hodie boni feci imprudens.

*Sententia Plautina ex Captiuis, Sæpe iam in mul-
tis locis plus insciens quis fecit, quam sciens, boni.
Muretus.*

ANNOTATIONVM

FINIS.

M. ANTO